

TUSSEN WAANZIN EN MAJORCA

(Zwischen Wahnsinn und Mallorca)

Komedie in drie bedrijven

door

BERND SPEHLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TUSSEN WAANZIN EN MAJORCA - ZWISCHEN WAHNSINN UND MALLORCA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND SPEHLING, vertaling HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Marco Henstra - gefrustreerde echtgenoot, vastbesloten uit te wijken naar den vreemde, om aldaar aan zijn leven een heel andere invulling te geven

Aletta - zijn toch wel beminnelijke, maar tegelijkertijd ook dominante ega en de oorzaak van Marco's vermetele plannen

Peer Wijnbergen - tamelijk naïeve vriend van Marco, aan wiens goedheid het te danken is, dat er plotseling een ongenode en ongewenste gaste in huize Henstra is

Els Toussaint - schaars geklede overbuurvrouw, die zichzelf ongewild heeft buitengesloten en Marco, door hulp bij hem te zoeken, in een steeds moeilijker parket brengt

Dolly - haar kleding laat er geen enkele twijfel over bestaan: zij is beoefenaarster van het oudste beroep ter wereld en bovendien, hoe kan het ook anders, niet op haar mondje gevallen

Angelo Stagioni - Dolly's werkgever van Italiaanse origine, vandaar ook zijn desbetreffend accent; in het zwart gekleed, met wijd open overhemd, opzichtig getooid met diverse halskettingen en opvallende ringen

Lambert - goedmoedige verhuizer, in typische beroepskleding, dus een soort tuinoverall en een ruitjes overhemd

Edwin - rechterhand van Lambert en door deze ook wel Edwina genoemd, waarmee zijn geaardheid correct omschreven is; eveneens in tuinoverall, met daaronder een schrill gekleurd overhemd; zijn uiterlijke verschijning en gedrag spreken boekdelen

Odilia - schoonmoeder van Marco; dominant, evenals haar dochter, maar tevens, en terecht, erg sceptisch en wantrouwend

DECOR:

Het stuk speelt in een doorsnee hedendaagse huiskamer, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren de deur naar de keuken, links achter een raam, dat niet open of dicht hoeft. In de korte kant rechts voren een deur naar de slaapkamer, rechts achter een deur naar de badkamer, toilet en logeerkamer. In de brede achterwand een open doorgang, die alleen naar links benut wordt en naar de voordeur en de kelder voert. De kamer is ingericht naar eigen goeddunken, met dien verstande, dat naast de gebruikelijke tafel met enkele stoelen, van het meubilair ook deel uitmaken een bank zonder armleuningen en twee bijpassende fauteuils. Verder dient in het geheel een of ander kastje te worden opgenomen, waarop een telefoon staat, met een ernaast liggend telefoonboek, en moet ook ergens een serveerboy staan, waarop enkele flessen drank en een aantal glazen. Een radio maakt eveneens deel uit van het interieur.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(nog voor het toneel zichtbaar is, hoort men stemmingsmuziek; als het zichtbaar wordt, zwakt de muziek, die uit de radio komt, iets af; Marco zit op de bank, gehuld in een wollen deken, zodat alleen zijn hoofd zichtbaar is; hij heeft een thermometer in de mond en zijn gezicht is een en al ellende; op de achtergrond staan een koffer en beautycase gereed; na korte tijd houdt de muziek op)

STEM: *(opgewekt)* En nu, beste luisteraars, de weersvoorzichten voor het komend weekeinde. Een uit het oosten naderend lagedrukgebied heeft sneeuwstormen voor ons in petto, die er zijn mogen. En mocht u de komende dagen van plan zijn met uw kinderen de buitenlucht op te zoeken, vergeet dan niet een paar bakstenen in de zakken van hun jas te stoppen, anders zou de filmtitel "Gejaagd door de wind" voor uw kleintjes een letterlijke betekenis kunnen krijgen. Zoals het er nu naar uitziet zullen de wegen bij de heersende temperaturen spiegelglad worden. Een gelegenheid bij uitstek uw schoonmoeder spontaan voor een bezoek uit te nodigen, om zo tenminste uw goede wil te tonen. En voor de jonggehuwden onder u: de temperaturen zullen in de loop van morgenmiddag dalen tot rond twintig graden onder nul. Onderzoekingen in het verleden hebben uitgewezen, dat het aantal geboorten, ten gevolge van dit weertype, over negen maanden met twintig procent zal toenemen. Dus alvast veel plezier toegewenst. En nu, beste luisteraars, is het weer musictime! *(muziek)*

ALETTA: *(energiek op uit de badkamer, in open jas en met hoedje op, zet meteen de radio af)* Zo, lieverd, en je bent er ook echt van overtuigd, dat ik je hier drie dagen alleen kan laten? *(Marco knikt)* Luister, in de koelkast staat voor vandaag kipfilet, voor zaterdag varkenshaasje *(nadenkend)* en zondag... nou ja, dan kom ik immers weer terug. En als je van buiten naar binnen komt, denk er dan wel aan je schoenen uit te trekken! Of weet je soms waar de stofzuiger staat? *(hij, druk bezig de deken om zich heen geklemd te houden, en met de thermometer in de mond, kan alleen maar gesticuleren)* Zie je wel, je weet het niet. En vergeet vanavond niet de voordeur af te sluiten. Er is hier in de buurt al tot tweemaal toe ingebroken. En weet je ook wanneer je het

huisvuil aan de straat moet zetten? *(gesticuleer)* Natuurlijk heb je dat alweer vergeten! De hemel zij dank, dat ik maar drie dagen weg ben en geen drie weken. Zaterdag! Zaterdag moet je de zak naar beneden brengen. *(gesticuleer)* Ik zie het al. Het lijkt me maar het beste, dat ik het voor je opschrijf. Of nog beter, ik bel mijn moeder, dat die een oogje in het zeil komt houden, denk je niet? *(hij raakt in paniek, gevolg door desbetreffend hoofdschudden; zij merkt dat niet, gaat al naar de telefoon en kiest)* Ja ja, je hebt gelijk, dat lijkt me ook maar het beste. *(in de telefoon)* Ma, ik ben het, Aletta. Moet je luisteren, ma, ik sta op het punt te vertrekken. Voor m'n verjaardag heb ik van Marco immers een weekeind op een beautyfarm cadeau gehad, weet je wel, en daar ga ik nu naartoe... Ja, dat was ik ook van plan, omdat ik dacht, dat een beetje gronden en plamuren hem ook geen kwaad zou doen. Maar nu is hij opeens ziek geworden. Iets van griep of zo. En nu wilde ik je vragen of jij misschien... Precies, dat bedoel ik... Nee nee, dat hoeft je niet allemaal... Nou ja, als je denkt. Zelfgemaakt zei je? Dat klinkt niet slecht. Maar wacht, dan vraag ik 't hem even. *(tot Marco)* Ma vraagt, of je haar gevulde flensjes met kipragout lust? *(heftig nee knikken van Marco, met een van afschuw vertrokken gezicht; Aletta, weer in de telefoon)* Ik denk het wel. Misschien zou je er wat meer kunnen meebrengen. Weet je, die kan ik dan invriezen, zodat ik, als ik weer terug ben, de komende week niet zelf hoeft te koken... *(Marco ondergaat alle stadia van vertwijfeling)* Afgesproken. En alvast bedankt ma... Het huisvuil? Op zaterdag. Hoezo...? Ik heb 't hem gezegd, maar of hij het tegen die tijd niet alweer vergeten is, weet je nooit. Je kent hem toch... Ja hoor, doe! *(hangt op, gaat naar Marco, haalt de thermometer uit zijn mond, kijkt erop)* Hm, koorts heb je in elk geval niet.

MARCO: Misschien is het daarom net echt gevaarlijk.

ALETTA: Dodelijk bedoel je? Welnee, je bent immers getrouwd en getrouwde mannen leven sowieso langer dan alleenstaanden.

MARCO: Daarvoor zijn getrouwde mannen wel eerder bereid te sterven.

ALETTA: *(opgeruimd)* Ja ja, dat zal wel. *(kusje op zijn wang)* Hou je haaks, lieverd, overmorgen ben ik er weer. En haal geen stommiteiten uit, hoor je?

MARCO: Wat zou ik kunnen uithalen? Ik ga meteen terug in bed en probeer wat te slapen.

ALETTA: *(haar jas dichtknopend)* Doe dat. Wie slaapt, zondigt niet. Ha, drie dagen op een beautyfarm! Ik zal me daar echt laten verwennen. Peeling, gezichtsmassage, manicuren... alle mooie dingen voor mijn teint. Ik moet zeggen, dit jaar heb je je mijn verjaardag echt wel wat laten kosten. *(pakt koffer en beautycase, af via midden)* En beterschap, lieverd. Zie maar, dat je er weer vlug bovenop komt. *(af)*

MARCO: *(die dit niet geregistreerd heeft, lijdend)* Maak je over mij maar geen zorgen. Misschien dat ik straks nog even naar de apotheek ga voor een pijnstillend middel, of iets om te slapen. En voor het geval mijn toestand vlug achteruit zou gaan, heb ik alvast het telefoonnummer van de weekendarts genoteerd. Met andere woorden, maak je alsjeblieft geen zorgen, want je weet... *(men hoort duidelijk de dichtvallende voordeur; Marco stopt abrupt, kijkt verwonderd achter zich, springt dan overeind, werpt de deken van zich af; hij draagt jeans en een overhemd met reeds opgerolde mouwen; hij rent gehaast af in de slaapkamer, komt meteen terug met een grote kartonnen doos, zoals door verhuisbedrijven gebruikt, zet die ergens uit handen en haast zich naar de telefoon, die aan het rinkelen is geslagen)*

MARCO: *(neemt op)* Ja...? Peer! *(kijkt op zijn horloge)* Wat is er aan de hand? Volgens het tijdschema moet je over exact twaalf minuten hier zijn... Ach zo, je belt vanuit de auto. Maar waarom überhaupt...? Spiegelglad? *(kijkt uit het raam)* Dat meen je niet! Rij dan in gods- naam voorzichtig! Maar denk eraan, met het tijdschema mag niet gesjoemeld worden... Ze is net de deur uit. De verhuizers komen *(kijkt op zijn horloge)* over precies zeventien minuten. Het meeste is al ingepakt, zonder dat ze er iets van gemerkt heeft. Ze had het veel te druk met zichzelf. De meeste dozen staan allemaal gereed in de kelder. *(kijkt weer op zijn horloge)* En over negenentwintig uur, zevenendertig minuten en dertien seconden start het vliegtuig voor mijn vlucht naar de vrijheid, dus haast je...! Hallo? Hé zeg, wat is...? Hoezo, zie je niets meer...? Hallo, Peer... *(in paniek)* Peer, meld je alsjeblieft... Een oudere dame? En waarom ligt die dan op je motorkap...? Waar...? Natuurlijk is daar een zebrapad! En, beweegt ze nog...? Je auto? Met haar wandelstok? Laat haar dan even afreageren. Wat maken jou nou die paar blutsen. Maar kom daarna vliegensvlug hiernaartoe, hoor je? Ik trek alvast een flesje open, want vóór alles moeten we op mijn nieuw leven in het rijk van de zon toosten! Tot zo meteen! *(legt op, af in de keuken, komt direct*

daarna terug met een fles champagne en twee glazen, zet ze op de tafel, en net als hij wil schenken, wordt er aangebeld; hij kijkt op zijn horloge) Die schijnt werkelijk gevlogen te zijn, en dat bij zulk weer. *(gaat naar de doorgang en roept)* Kom er maar in, de deur is niet afgesloten! *(terug bij de glazen, begint hij die vol te schenken, terwijl Els via midden op komt, gekleed in negligé; Marco staat, met in elke hand een glas, naar het publiek toe)* Hoe lang ik naar deze dag heb uitgekeken! En nu is het eindelijk zover!

ELS: Ik weet, ik had me eigenlijk al eerder aan de burens moeten voorstellen, maar ik heb mijn woning nu nog vol staan met onuitgepakte dozen.

MARCO: *(blijft even, ongelovig, in de verte kijken, draait zich langzaam om, ontdekt Els, slikt eens)* Dat... dat kan niet. En ik heb nog niet eens gedronken.

ELS: Neemt u mij niet kwalijk. De deur was inderdaad niet gesloten en toen u riep, ben ik maar binnengekomen.

MARCO: Ja, dat is duidelijk.

ELS: U moet me helpen, want ik bevind me in een heel gênante situatie. En u zult zich vast afvragen waarom ik hier in een dergelijke opmaak ben komen binnenvallen.

MARCO: Eh, nou ja, een beetje wel, eerlijk gezegd.

ELS: Als ik me eerst even mag voorstellen: Els Toussaint en ik ben de nieuwe overbuurvrouw.

MARCO: Aha.

ELS: Ik ben gisteren ingetrokken en m'n hele woning ligt nog overhoop. Alleen m'n bed heb ik provisorisch opgezet. Het was m'n eerste nacht in mijn nieuwe onderkomen, begrijpt u? *(Marco kijkt ongeduldig op zijn horloge)* Stoor ik soms?

MARCO: Nee nee, gaat u rustig verder. Uw eerste nacht dus.

ELS: Zoals u zegt, ja. En eh, zonet hoorde ik een raar geluid bij de voordeur en ik wilde weten wat het was. Ik ga dus kijken en zie nog net de krantenjongen op zijn fiets springen. Gerustgesteld wilde ik weer naar binnen en toen gebeurde het: peng!

MARCO: *(onthutst)* Men heeft op u geschoten?

ELS: *(vrolijk)* Maar nee. De deur viel in het slot en van buiten is er alleen maar een knop. Nu kan ik niet meer in m'n eigen woning.

MARCO: Dat is toch geen probleem zeker? Bel ik wel even de sleutelservice. Dat hebben we zo opgelost.

ELS: Nou ja, het is vrijdag, een gewone werkdag. Dat moet dus kunnen lukken. Fijn, dat u me wilt helpen.

MARCO: Dat is toch vanzelfsprekend. Wilt u soms een glas champagne? Bij gelegenheid van de kennismaking, zullen we maar zeggen?

ELS: Normaal gesproken graag. Maar op een nuchtere maag durf ik dat niet goed. Ik heb nog niet ontbeten.

MARCO: Och, u hebt nog geen ontbijt gehad? Dan komt u maar mee naar de keuken. Maar kijkt u alstublieft niet te secuur, want veel van de spullen, die erin thuishoren, heb ik al ingepakt.

ELS: Ingepakt?

MARCO: Ja ja, dat is een lang verhaal. *(gaat haar voor)* Maar kom, laat ik u de keuken zien. Te eten is er nog wel het een en ander. En dan moet u eerst maar eens behoorlijk ontbijten.

ELS: *(hem volgend)* Zeer vriendelijk van u. *(er wordt aangebeld)*

MARCO: *(terug uit de keuken, meteen af via midden, roepend)* Kom er maar in, Peer, de deur is open! *(samen op via midden, Peer in jas; Marco, op zijn horloge kijkend)* Je ligt drie minuten achter op het schema.

PEER: *(sarcastisch)* Heb je soms ook de tijden ingepland waarop we naar het toilet mogen gaan? Wat dacht je, dat buiten gaande is? Een ware sneeuwstorm zeg ik je! Als dat zo nog een poosje blijft doorgaan, ligt over een paar uur alles plat!

MARCO: *(kijkt door het raam naar buiten)* Lieve hemel! De verhuisfirma! Zo meteen zou de wagen moeten komen voorrijden. *(kijkt op zijn horloge)* Ze hebben nog twaalf minuten. Als dat maar lukt.

PEER: Dat zebrapad voorheen heb ik echt niet kunnen herkennen. En opeens had ik zo'n oud vehikel op de motorkap liggen. En dat wijf ging tekeer zeg ik je! Maar uiteindelijk werd ze toch wat kalmer, omdat ze een tekort aan adem kreeg. *(heeft ondertussen zijn jas uitgetrokken, kort af via midden, meteen weer terug zonder)*

MARCO: Gezien jouw rijstijl, zullen de pensioenfondsen niet zo vlug in financiële problemen komen.

PEER: Ze is dus weg, zei je?

MARCO: Wie?

PEER: Aletta! Je zult je liefhebbende echtgenote toch nog niet zo vlug vergeten zijn?

MARCO: Ach zo, Aletta. Die is inderdaad naar haar beautyfarm. Man, je gelooft niet, wat voor een heerlijke rust dit alles hier opeens uit- straalt! Voortdurend dat eeuwig gezanik! Ik zou wel eens willen weten hoe vaak ze me heeft voor gepreveld, dat ik zaterdag het huis- vuil gereed moet zetten. Ik kon het ten lange laatste niet meer horen!

PEER: Heb je dat dan nog nooit eerder gedaan?

MARCO: *(verontwaardigd)* Ik? Ik geloof, dat jij je niet goed voelt!

PEER: En heb je haar ook nooit met haar huiselijke bezigheden geholpen?

MARCO: Ik ben haar vaak genoeg behulpzaam geweest met goede raad. Hoe vaak heb ik, als ze met haar zware tassen vol levensmiddelen van de grootgrutter kwam, niet gezegd: liefje, dat is te zwaar voor je. Ga toch liever twee of drie keer op en neer.

PEER: En nu ben je echt van plan er tussenuit te muizen?

MARCO: Ik was nooit eerder zo zeker van iets. Ik heb er nu echt meer dan genoeg van! Die vrouw brengt me op het kerkhof! En jouw plan met dat weekeind naar die beautyfarm was werkelijk geniaal!

PEER: Ik had dat meer als grap bedoeld en nooit kunnen denken, dat jij dat serieus zou nemen.

MARCO: Morgen brengt de grote zilveren vogel me naar Palma de Majorca en dan is deze jongen als van de aardbodem verdwenen. Vergeet alsjeblieft niet, me de sleutel van je finca te geven.

PEER: *(hem uit zijn zak halend)* Geen probleem, hier heb je 'm. Maar het is wel eh...

MARCO: Maak je niet ongerust, Peer. Het is alleen maar voor de overgang, totdat ik daar een woning heb gevonden. *(enthousiast)* Oh jongen! Ik zoek daar een of ander rustig baantje en ga voor de rest van het leven genieten! In de zon, hoor je? Weet je, op Majorca "leeft" men, besef je dat ook wel? Geen gejaag, geen stress, alleen maar leven! Een nieuw leven! De vliegreis morgen

is mijn sprong naar een nieuw begin. Ha, ik vang daar mijn eigen vis en laat voor de rest Gods wateren over Gods akkers vloeien!

PEER: (*sceptisch*) Ik heb daar zo mijn bedenkingen over. De milieuvervuiling is immers overal ter wereld merkbaar. En wat je vis betreft: gisteren trok ik een blik sardientjes open en wat dacht je? In het blikje een en al olie en de visjes waren allemaal dood. (*uit het raam kijkend*) En wat zal er uit Aletta worden?

MARCO: Die heeft, als ze thuiskomt, zoveel te vertellen, dat ze de eerste uren niet eens in de gaten zal hebben, dat ik er niet meer ben. Dan beseft ze opeens wat gaande is en krijgt een aanval van histerie. Maar dat ebt ook vanzelf weer weg en dan gaat ze haar heil binnen de kortste keren bij iemand anders zoeken. Dus zó troosteloos ziet het er voor haar nu ook alweer niet uit.

PEER: (*nog steeds door het raam starend, droog*) Dat dan in tegenstelling tot het weer, want dat is echt belabberd.

MARCO: Over het weer hoef je je echt niet sappel te maken. Dat beetje sneeuw is ook weer zo verdwenen. Maar zeg, weet je ook, dat er koelkasten op de markt zijn, die kunnen praten? Stel je voor, dat die dingen ook nog de vaat konden doen en stof afnemen? Waarom zou een man dan nog ooit aan trouwen moeten denken?

PEER: Overigens eh, mijn finca op Majorca voldoet niet helemaal aan de plaatselijke bouwvoorschriften daar. Het is maar, dat je het weet.

MARCO: Wil je daarmee soms zeggen, dat de afvoerbuizen "niet" rechtstreeks in zee uitmonden?

PEER: (*onverstoorbaar*) En dan is er nog iets.

MARCO: Ho vriend, ga me nou niet vertellen, dat je over 'n half uurtje of zo weer weg moet. Je wilde me met de verhuizing helpen, je hebt het me beloofd!

PEER: Lig niet te ouwehoeren, natuurlijk help ik je. Maar ik moet je nog iets anders vertellen. Weet je, ik eh, ik ben niet alleen gekomen.

MARCO: (*geschrokken*) Ga weg man! Heb je dat oude wijf dus tóch nog steeds op je motorkap liggen?!

PEER: Welnee! Maar eh, na dat intermezzo reed ik verder en toen zag ik eh, toen zag ik daar opeens zo'n eh, zo'n meisje langs de kant van de weg staan, weetje wel. Te midden van dat vuil weer.

MARCO: (*sarcastisch*) Is het soms de bedoeling, dat ik nu een traantje wegpink van medelijden?

PEER: (*onverstoorbaar*) Fatsoenshalve heb ik even gestopt en haar gevraagd, of ik haar misschien een eindje kon meenemen. (*lacht gemaakt*) En je zult het niet willen geloven, maar toen bleek, dat ze dezelfde richting uit moest als ik.

MARCO: Aha. En waar is ze nu?

PEER: Sigaretten halen. Maar ik heb haar aangeboden nog even binnen te komen, om een beetje warm te worden bij een kop thee of zo. Ik hoop, dat je er niets op tegen hebt?

MARCO: Ik kan d'r moeilijk wegsturen. (*pakt zijn glas champagne*) Nou dan, gezondheid!

PEER: (*pakt zijn glas*) Dankjewel, gezondheid!

MARCO: Maar zeg, voor alle duidelijkheid: je houdt er toch wel even rekening mee, dat ik hier morgenmiddag verdwenen moet zijn? De start van mijn vlucht naar de vrijheid staat geboekt op kwart over twee. Met andere woorden, we hebben niet meer zo heel veel tijd. (*zet zijn glas op tafel*) Kom maar mee naar de slaapkamer. Daar liggen een aantal dingen, die nog ingepakt moeten worden. En dan zal ik ondertussen... (*er wordt aangebeld*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto